

Jorge Semprún

hij heeft de kampen
van binnen gekend
en de treinen voor het vee
die mensen vervoerden

hij zag in Buchenwald
het licht door de bomen
en dacht: wat een mooie dag

zo hield hij zijn geest lenig
terwijl op hun torens
de scherpschutters waakten
en in de kerkers de ruggen
werden gekraakt, geradbraakt
op het wiel van de tijd

ik benijd hem de kracht,
de kranigheid, het vlijmscherpe
van zijn gedachten

ik benijd hem de ogen
die bleven zien: het licht
doorheen winterse bomen
als de verkondiging
van een tijd na de kampen

er zijn er die soepelheid
bewaren in de vreselijkste
dagen, er zijn er die verkrampen
en leed toevoegen aan hun pijn

ik gedenk het kind in de denker
zijn lach te midden de ramp
hij zag een mooie zondag
bij de beuken van het kamp

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be

De Spaanse schrijver Jorge Semprún is dinsdagavond op 87-jarige leeftijd overleden in Parijs. Semprún schreef vooral in het Frans.

Semprún stamde uit een Madrileense familie met politieke wortels. Zijn grootvader was verschillende malen premier in het begin van de 20e eeuw. Een oom schopte het tot minister van Binnenlandse Zaken.

In 1939, aan het einde van de Spaanse burgeroorlog (1936-1939), vluchtte de Republikeinse Semprún samen met zijn familie voor het Franco-regime en trok hij naar Parijs. In de oorlogsjaren sloot de hij er zich aan bij het Franse verzet. In 1943 rekende de Gestapo hem in en werd hij naar het concentratiekamp Buchenwald gestuurd.

Semprún overleefde die verschrikking en schreef er later boeken over zoals "Wat 'n mooie zondag!" aan. "De Grote Reis" vertelt het verhaal van de 'treinreis' in een veewagen naar Buchenwald.

Toch nam Semprún niet onmiddellijk na de oorlog de pen op. Eerst was hij vanuit Parijs actief in de clandestiene Spaanse communistische partij PCE. Maar in 1964 werd hij uitgesloten van het uitvoerend comité van de PCE, waarop hij zich tot de literatuur wendde. Andere bekende werken zijn "De tweede dood van Ramón Mercader" en "Schrijven of leven".

Van 1988 tot 1991 was Semprún minister van Cultuur in de regering van de socialistische premier Felipe Gonzalez.

Volgens kleinzoon Thomas Landman ging Semprún "vredig heen" in zijn Parijse woning.

Meer over: [Jorge Semprun](#), [Spaanse literatuur](#)